

Felhívások a tűzszünet betartására

● **Saigon (Reuter, UPI)**
A DIFK és a saigoni rezsim rádióadóit szombaton több alkalommal sugározták a négyoldali katonai vegyesbizottság felhívását az elenségeskedések haladéktalan beszüntetésére.
A két dél-vietnami fél szombaton két kijelölt ponton — Quang Triben és Pleikuban — bonyolított, illetve bonyolít le foglyacsere: 700 fogoly hazafi, illetve 320 saigoni katona átadásáról van szó.
Michel Gauvin kanadai nagykövét, a — Magyarországra, Lengyelországra, Kanadára és Indonéziára képviselőből álló — nemzetközi ellenőrző és felügyelő bizottság február havi elnöke pénteken este a saigoni Televízióban

elhangozott nyilatkozatában kifejtette álláspontját a NEFB tevékenységéről.
Annak a vélemények adott kifejezést, hogy „a jelenlegi bizottság sokkal kedvezőbb nemzetközi légkörben jött létre, mint az 1954. évi”.
Gauvin egyidejűleg rámutatott, hogy a NEFB még húsz nappal a vietnami tűzszünet hatálybalépése után sem végzett pozitív ellenőrző munkát. „El kell ismerni — mondotta —, hogy a tűzszünetet még mindig nem valósítják meg maradéktalanul, jóllehet az ellenségeskedések csökkentek. A feleknek meg kell állapodniuk csapataik tevékenységének ellenőrzésében, s ha lehetséges, a bizottság felügyele-

tére kell bízniuk a demarkációs övezeteket, hogy tudjuk, ki van a demarkációs vonalakon innen és túl.”
● **Algír (AFP)**
Binh asszony, a DIFK külügyminisztere, aki jelenleg hivatalos látogatáson Algériában tartózkodik, szombaton sajtóértekezletet tartott Algírban, amelyen közölte, hogy a Dél-vietnami politikai jövőjéről Párizsban folyó előkészítő tárgyalások eddigi ülésén nem értek el haladást.
● **Hanoi (VNA)**
A VDK és a DIFK külügyminisztériuma nyilatkozatban ítéte el az amerikai bombatámadások folytatását Kambodzsa és Laosz felszabadított területei ellen.

A barátsági szerződés jubileuma

Magyar és szovjet vezetők táviratváltása

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Losonczy Pál, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, és Fock Jenő, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke üdvözlő táviratot küldött L. I. Brezsnyev elvtársnak, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága főtitkárnak, N. V. Podgornij elvtársnak, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnöksége elnökének, és A. N. Koszigin elvtársnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének.
„A magyar—szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés aláírásának 25. évfordulója alkalmából, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és kormányja, az egész magyar nép és a magunk nevében szívélyes üdvözlőnköt küldjük Önöknek és a testvéri szovjet népek — hangzik a távirat.

Legfelsőbb Tanácsa Elnöksége, Minisztertanácsa és népünk nevében szívélyes üdvözlőnköt küldjük Önöknek és az Önök személyében a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának, Minisztertanácsának és a testvéri Magyarországnak minden dolgozójának.
Ez az egyezmény kiemelkedő szerepet töltött be az államaink közötti barátság megteremtésében és sokoldalú fejlődésében. Szilárd alapot teremtett a Szovjetunió és a Magyarország közötti új típusú kapcsolatok fejlődéséhez és a széles körű együttműködéshez. A proletár internacionális, a teljes egyenjogúság, az önzetlenség, kölcsönös segítség és támogatás, a megbonthatatlan barátság elveire épülő történelmi okmányban a szovjet és a magyar nép, az egész szocialista közösség érdekeit juttatták kifejezésre, és hatékony hozzájárulást jelentett a kommunizmus és a szocializmus építéséhez, a Varsói Szerződésben részt vevő államok védelmi képességének megerősítéséhez, Európa és a világ biztonságának megszilárdításához.
Az 1948-ban megkötött szerződésnek a szovjet—magyar kapcsolatok fejlődése által igazolható legfontosabb elveit és tetteit fejlesztő tovább a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság között az 1967. szeptember 7-én megkötött új barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés.

Visszatekintve az elmúlt 25 év nagyszerű eredményeire, immár történelmi tényként állapíthatjuk meg, hogy népünk az egyedüli helyes utat választotta, amikor a proletár nemzetköziség alapján nyugvó barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés szellemében, az élet minden területén fejlesztette és megerősítette kapcsolatát a Szovjetunió testvéri népeivel. A szerződés elősegítette országainkban a szocializmus és a kommunizmus építését, a szocialista közösség országainak erősödését.

Népeink testvéri barátságának, széles körű együttműködésének az élet által igazolt elveit továbbfejlesztte a Magyar Népköztársaság és a Szovjetunió között 1967. szeptember 7-én megkötött új barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés.

A baráti együttműködés elvein alapuló szerződés békénk, biztonságunk záloga, s jól szolgálja a szocialista közösség ügyét, európai biztonságát, a világbékét.

Történelmi jelentőségű barátsági szerződésünk aláírásának 25. évfordulóján további sikereket kívánunk Önöknek, kedves elvtársak, és az egész szovjet népek, hazájuk felvirágoztatására, a kommunizmus építésére irányuló felelősségteljes tevékenységükben.”

L. I. Brezsnyev, N. V. Podgornij és A. N. Koszigin ugyancsak üdvözlő táviratot küldött Kádár Jánosnak, Losonczy Pálnak és Fock Jenőnek.
„A szovjet—magyar barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés aláírásának 25. évfordulója alkalmából a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Szovjetunió

Erősödjenek és virágozzanak népeink örök és megbonthatatlan barátsága és együttműködése.”

Péter János, a Magyar Népköztársaság külügyminisztere és A. A. Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere is táviratban üdvözlötték egymást az évforduló alkalmából.

N. V. Podgornij köszöntése

Kádár János és Losonczy Pál üdvözlő táviratot küldött N. V. Podgornij elvtársnak Moszkvából.
„A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa nevében szívélyes jövőkívánásainkat küldjük Önnek, a Szovjetunió Kommunista Pártja és a Szovjetunió kiemelkedő vezetőjének, 70. születésnapja alkalmából — hangzik a távirat.
Mindannyiunk számára ismeretes az Ön kimagasló tevékenysége, amelyet párt- és állami területen végzett munkája során a Szovjetunió népei, a nemzetközi együttműködés, a béke, s a magyar—szovjet barátság el-

mélyítése érdekében évtizedeken át kifejtett.
Kívánunk Önnek sok boldogságot, erőt és egészséget további eredményeket felölősségteljes munkájában.”
★
Nyikolaj Podgornijt Leninrenddel és a „Sarló és kalapács”—érdemérem aranycsillagával tüntették ki 70. születésnapja alkalmából.

Kissinger és Csou En-laj tárgyalása

● **Peking (Új-Kína)**
Csou En-laj kínai miniszterelnök szombaton ismét tanácskozott Henry Kissingerrel, az amerikai elnök nemzetbiztonsági főtanácsadóval — jelentette az Új-Kína hírvégnyönség. A találkozóon jelen volt Csi Peng-fej külügyminiszter és Csiao Kuan-hua külügyminiszter-helyettes.

Bécsi eszmecserek

● **Bécs (MTI)**
Szombaton tovább folytatódtak a két- és többoldali eszmecserek Bécsben. Az európai haderők és fegyverzet kölcsönös csökkentéséről kezdeményezett előzetes konzultáció még mindig

csak a nagykövetségi épületekben és a delegációk szállodai rezidenciáin folyik, és változatlanul a részt vevők körének és jogi helyzetének meghatározása a legtöbb vitatott téma.

Az alkotóműhelyek szerepe

Ideológiai életünk, propaganda és agitációs tevékenységünk hosszabb-rövidebb időre szóló feladatait a vezető pártforumok foglalják össze, miközben a munkát is irányítják. A párt alsóbb és felsőbb szervezeteinek tevékenységét kiegészítve, nélkülözhetetlen szerepet töltenek be eszmék, politikánk terjesztésében a megyében levő és dolgozó alkotóműhelyek. Ilyen alkotóműhelynek tekinthetünk minden olyan szellemi munkahelyet, egységet, kollektívát, szervezetet, amely olyan nagyszámú, amely megfelelő felkészültségű emberekkel, hatáskörrel és eszközökkel rendelkezik ahhoz, hogy a párt és a munkásszervi eszméinek terjesztésén önállóan, színvonalasan, felelősségteljesen, megfelelő gyakorisággal és állandósággal munkálkodjék. Továbbá: képes arra, hogy a világnézet és a politika egy részének vagy egészének elhivatott hirdetője legyen, s arra is alkalmas, hogy a világnézetünk terjesztése közben szerzett tapasztalatokat, a gyakorlat jelenségeit összegezze, mind az irányító szervek részére, mind önmaga munkájának gazdagítására.

Milyen alkotóműhelyekkel rendelkezik egy olyan megye, mint Csongrád?

Mezőnyben — és elsősorban Szegeden — számos alkotóműhely van, amely közül több nagy hatósugarú és bizonyos országos funkciókat is hordoz. Ilyennek számítjuk a Szegedi Akadémiai Bizottságot, a kutató intézeteket, az egyetemeket és főiskolákat (ez esetben marxista tanszékeiket, a megyei oktatási

igazgatóságot (főbbségében az egyetemek marxista tanszékeiről kikerülő) mintegy 80—100 tanárral, az írószövetség és a képzőművészeti szövetség dél-magyarországi fiókjait (ez utóbbihoz tartoznak a hódmezővásárhelyi és a szegedi festőiskola alkotói), a Tiszatáj szerkesztőségét és a körje tömörülő írók és kritikusok csoportját, a két megyei napilap szerkesztőségét, a Szegedi Nemzeti Színházat, a maga közel 80 művészeivel, a szegedi Somogyi és egyetemi könyvtár hálózatában dolgozókat, a Móra Ferenc Múzeumot és szervezeteit —, hogy csak a legjelentősebbeket említsem. Felfogásom szerint immár az alkotóműhelyek sorába küzdötte fel magát például a szegedi Radnóti, a Tömörkényi és a vásárhelyi Bethlen Gábor Gimnázium tanári kara is.

Ezek a műhelyek önálló arculatúak és karakterűek, megvan a saját rendeltetésük, s egyben fontos láncszemek a tudomány és a társadalmi tudat formálásának. A közöttük levő munkamegosztással — egymást kiegészítve — egy élő organizmus van a kezünkben, amely jól szolgálja, segíti világnézetünk terjesztését, népünk szocialista tudatának fejlesztését.

A műhelymunka fontosságát növeli még, hogy jelentős szerepük van az alakuló, izmosodó szellemi centrum arculatának kialakulásában, fejlődésében. Ilyen formán műhelyeink feladata kettős: egyrészt az adott terület országos vérkeringésének szerves részéket, azzal teljes egészében dolgozni; másrészt építeni, figyelembe véve a helyi regionális igényeket, terveket, kötelezettségeket.

E különböző jellegű műhelyek tevékenysége, ideológiai befolyásuk csatornái, módszerei sok szempontból különbözőek egymástól. A döntő kérdés azonban nincs különbség: ez a kommunista felelőssége a különböző műhely munkájának, arculatának alakulásában, felelősségük a párt politikájának, a marxizmus—leninizmus ideológiájának érvényesítésében, a különböző műhelyek tevékenységében. Ilyenformán a műhelymunka ideológiai, politikai befolyásolásának fontos tartalmi kérdése, hogy rendszeresen tájékoztatást kapjanak pártunk politikájának idősebb kérdéseiről; ezzel járulhatnak hozzá, hogy a műhelyekben a valóság reális megismerése (és ábrázolása) legyen a meghatározó tényező.

A műhelyek munkájában nagyon lényeges, hogy tevékenységük a szocialista gondolkodást erősítse, ösztönözzék a munkásszervi erkölcsének társadalmi erkölcs-cső izmosodását, mutassák be a társadalmi érzékenységet (mint fejlődésünket meghatározó alapvető tényező) és a különböző érdekközvetítőket (mint ellentmondásos tényező) kapcsolatát. Ehhez nélkülözhetetlen a műhelyek munkájának magas színvonalú szakmai-ideológiai felkészültsége, politikai felelőssége, szocialista emberi és közösségi magatartása; összességében: alkotóképes öntevékenység.

Nos, ezek az alkotóműhelyek a tudatformálásnak, az emberek nevelésének, eszmék terjesztésének legközelíthető feladatait látják el, amelyhez megvan a saját eszközeik, nem egyszer külön formanyelvük is. (Például: képzőművészet vagy zene.) Jelen esetben azok az alkotóműhelyek kerülnek előtérbe, amelyek világnézetünk tömegek közötti terjesztésével közvetve vagy közvetlenül foglalkoznak.

Minél jelentősebb egy vidéki alkotóműhely munkája, szerepköre, a tömegek közötti népszerűsége, minél nagyobb a súlya világnézetünk terjesztésében, annál

nagyobb a felelősségünk e műhelyek egész tevékenységéért.

Az alkotóképes műhelyek szerepe és jelentősége abban fogalmazható meg, hogy segítenek a szocialista módon gondolkodó ember felnevelésében, eszmevilágának gazdagításában, a közhangulat formálásában, a szocialista magatartás és normák megértésében, elfogadásában. Ily módon a párt és szerveinek a tömegek gyakorlati hatása kiegészül, gazdagodik, sokoldalúbbá, a legkülönbözőbb felkészültségű és foglalkozású emberek számára is vonzóbbá válik. Egyetemi tanszékek, színház, könyvtárak, képzőművészet, írók, napilapok, folyóiratok — valamennyi egy-egy hatóterület, amely eleven kapcsolatban áll a lakossággal, a hallgatókkal, a nézőkkel. Nem mindegy, hogy egy műhely, egy fórum „kiszolgál” egy köz- vagy réteghangulatot, avagy pártos, eszmeileg tisztá és világos nézeteket közvetít, magyaráz.

Úgy tapasztaljuk, hogy növekszik a világnézetünk kérdése, de mindenekelőtt politikánk iránt. Ennek alapvető oka abban van, hogy a politikai döntések gyakran azonnal befolyásolják, meghatározzák az emberek létének alakulását. De azok az eszmék, nézetek és hatások is fontosak, amelyek a színház, az irodalom képvisel és sugáro. Egy színlelőadás, egy kiállítás, egy kritika megjelenése, egy író—olvasó találkozó — mind valamilyen nézetet, ízlést, valóságértékelést közvetít. És hogy egy vers, egy irodalmi mű, egy művészi est segít-e a közhangulat formálásában, javítja-e az emberek közérzetét, politikai stabilitását, a rendszerhez és hazához kötődését, vagy pedig bizonytalanságot, eszméi kishitűséget sugall, ez nemcsak az egyén, hanem a műhely gondja is. Egy alkotói kollektíva produktumának külső megjelenésében benne van egyaránt a mi eszmei hatásunk, vagy annak erőtlensége. Fontos igény, hogy a műhelyek ne torzítsák a valóságot, hogy társa-